

ב"ה

מבט לשבת ויקרא מעובד עפ"י שיחות הרבי מליובאוויטש

טעות דפוס?

מידי שבת אנחנו כותבים עמוד אחד בלבד על עניין אחד מפרשת השבוע, כצוות, רעייתי ואני. מתקנים יחד, מתלבטים יחד אם לשנות/להשמיט מילה מסויימת, חוזרים וקוראים ולא מסתפקים בכך, אלא שולחים לרב, ידיד, להעיר את הערותיו, משפרים בהתאם - ולא מסתפקים בכך, ומעיינים פעם אחרונה ובדקדקנות יתרה - וזהו! משגרים את הדף הזה, היוצא לאור! אבל, זה לא נגמר בזאת. כי, תמיד, או ליתר דיוק כמעט תמיד, מתברר אח"כ, שאות מסויימת נדדה בין השורות ושיבשה את הטקסט, אות אחרת נשמטה כליל - ואחרת התווספה באורח פלא, ושינתה את משמעות הכתוב...

מילא אצלנו כשזה קורה - ניחא! מי אנו ומה אנחנו... אבל היתכן שכך יקרה בתורתנו הקדושה? משה רבנו לא עשה הגהה? ובורא העולם - הרי לא נעלם מאתו דבר!!?

עובדה! במילה הפותחת את החומש השלישי שבתורה "ויקרא" נראה שיש בה שיבוש. אות אחת כתובה באופן שונה, בולטת במזעריותה, ביחס ליתר האותיות וכתובה כך: "ויקרא" - טעות גראפית, טעות דפוס? הן ידוע לנו שכל אות וכל פסיק וכל תג בתורה יש לו משמעות ומקפל בתוכו כוונה. על כן נשללת הסברה הדמיונית שתיתכן טעות בתורה.

אז מה כוונת התורה בכתיבת האת' המזערית הזאת? אם אנו מבקשים להדגיש עניין מסויים, כל איש פירסום יודע, שראוי להבליט את הכתוב. כמו למשל, בספר "דברי הימים", המילה "אדם" עם א' גדולה. ומבואר שה"אלף" הגדולה הזאת באה לרמז לנו על גדולתו של האדם הראשון, שניחן בחוכמה גדולה, עד שהשכיל להעניק שמות לכל הברואים - בהתאם לתכונתם. נאבל, אָלִיָּהּ וקוץ בה, חוכמתו גרמה לו להרגיש "בעננים" - וכתוצאה מכך להיכשל אח"כ בחטא עץ הדעת.

משה רבנו, לעומת האדם הראשון, למרות שהיה מודע למעמדו המיוחד, שדיבר פנים אל פנים עם הבורא, אבל בענוותנותו הגדולה, לא גבה לבו, ולא הסתחרר ראשו. נהפוך הוא - הוא "הקטין עצמו", תוך הכרה שאילו כל אדם אחר היה מקבל מהבורא את הכישורים שהוא קיבל - אזי הלה היה מפיך מכך "תוצאות" טובות יותר.

אכן, ראוי שכל אחד יהיה מודע ליכולותיו האישיות, אך יש להיזהר "מניפוח האגו". על כן, מובן מדוע נכתבה האות א' זעירא, לרמז על הענוה האמיתית של משה רבנו שאצלו כל ה"אגו" התבטא בלמלא את רצון הבורא ולהיות "עבד נאמן" לו.

אומר הרבי. בכל אחד מאתנו יש גן מולד שמקורו מהאדם הראשון וממשה רבנו. כך "אדם קרוב אל עצמו" ומודע לכישוריו. המודעות, כשהיא באופן הנכון, מביאה תועלת לחברה, כאשר מצטרפת לכך ההכרה שכישוריו המיוחדים ניתנו לו מהבורא, באופן מכוון, כשם שגם את כל אחד מעמיתיו הבורא לא פסח, והעניק להם - כל אחד ואחת, סל כישורים אישי וייחודי להם.

כתוב בגמרא: "מאן דאיהו זעיר - איהו רב". פירושו, מי שקטן בעיני עצמו באמת- הוא גדול באמת! כל אחד מאתנו וגדולתו בתחומים המיוחדים שהונקו לו. יחד בפאזל של מגוון היכולות, נשכיל לבנות את כל הדברים היפים המסוגלים להעניק לנו תרומה ושמחה אמיתית.

פסח בפתח - לא להסתחרר ולהשתעבד "לקטנות". העיקר להוציא את החמץ. גם את זה שנמצא לפעמים בתוכנו, ולמכור אותו. זה לא עולה פרוטה - נהפוך הוא, מרוויחים מכך מצווה גדולה. אפשר גם בטלפון, דרכנו. 054-7701573 054-7701561

שבת שלום ומבורך, וחג פסח כשר ושמח וגאולה אמיתית ושלימה.